

stracji finansowej prezydium powiatowej (miejskiej — w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowej — w miastach wyłączonych z województw) rady narodowej, zwany dalej organem administracji finansowej. W miastach wyłączonych z województw decyzje wydaje organ administracji finansowej prezydium dzielnicowej rady narodowej, któremu prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa zleci, w porozumieniu z prezydium właściwej dzielnicowej rady narodowej, załatwianie tych spraw.

§ 2. 1. Depozyty, które przeszły na własność Państwa, przekazuje się właściwemu organowi administracji finansowej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy depozytów wartościowych, depozytów stanowiących sprzęt i ekwipunek wojskowy, depozytów będących przedmiotami, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej, jak również depozytów znajdujących się w urzędach konsularnych PRL.

§ 3. 1. Przedmioty depozytu ulegające szybkiemu zepsuciu oraz inwentarz żywy instytucja powinna niezwłocznie sprzedać jednostce gospodarki uspołecznionej po cenach płaconych przez te jednostki dostawcom uspołecznionym lub po cenach skupu, a gdy takich cen nie ma, po cenach wzajemnie ustalonych.

2. Suma uzyskana ze sprzedaży, po potrąceniu kosztów, wchodzi w miejsce przedmiotu.

§ 4. 1. Przedmioty depozytu, którym na skutek dłuższego przechowywania zagraża zniszczenie lub znaczna utrata wartości albo których koszty przechowywania byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do ich wartości, jak również przedmioty depozytu, których wyłączenie z obrotu lub używania byłoby sprzeczne ze społecznym interesem gospodarczym — powinny być sprzedane.

2. Do wydawania decyzji o sprzedaży uprawnione są instytucje określone w § 1. Decyzja o sprzedaży nie może być wydana przed upływem 30 dni od dnia doręczenia osobie uprawnionej wezwania do odbioru depozytu.

3. Organ administracji finansowej przechowujący przedmiot depozytu, o którym mowa w ust. 1, na zlecenie instytucji nie mającej uprawnień do wydania decyzji o sprzedaży, może z urzędu wydać decyzję o sprzedaży tego przedmiotu.

4. W razie powzięcia decyzji o sprzedaży przedmiotu depozytu przepisy § 2 i 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Przepisy § 3 i 4 nie mają zastosowania do przedmiotów złożonych do depozytu sądowego oraz znajdujących się w dyspozycji sądu przedmiotów złożonych lub zatrzymanych w związku z postępowaniem karnym jako dowody rzeczowe albo dostarczonych do sądu jako przedmioty oględzin w postępowaniu cywilnym.

§ 6. 1. Rzeczy znalezione w wagonie kolejowym, na statku lub w innym środku transportu publicznego oraz w pomieszczeniach i urządzeniach związanych z tym transportem — państwowe jednostki organizacyjne, które zarządzają tymi środkami, pomieszczeniami i urządzeniami zbywają we własnym zakresie.

2. Ministrowie Gospodarki Komunalnej, Komunikacji oraz Żeglugi określą w drodze rozporządzenia jednostki organizacyjne właściwe do przechowywania rzeczy znalezionych, o których mowa w ust. 1, poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, orzekania o przejściu tych rzeczy na własność Państwa i ich zbywania oraz tryb postępowania w tym zakresie. Jednostki organizacyjne zbywające rzeczy znalezione zachowują uzyskane sumy pieniężne na dochody budżetowe w części dotyczącej tych jednostek.

3. Minister Finansów określi w drodze rozporządzenia zasady przechowywania rzeczy znalezionych w budynku publicznym albo innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności, nie związanym z urządzeniami komunikacyjnymi, poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, orzekania o przejściu tych rzeczy na własność Państwa oraz tryb postępowania w tym zakresie.

§ 7. Minister Finansów określi, jakie depozyty należy uważać za wartościowe, oraz sposób postępowania z tymi depozytami.

§ 8. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych określą w porozumieniu z Ministrem Finansów, jakie przedmioty należy uważać za stanowiące sprzęt i ekwipunek wojskowy, oraz przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej, jak również tryb postępowania z tymi przedmiotami.

§ 9. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie określenia organów właściwych do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz zasad likwidacji i trybu postępowania z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży (Dz. U. z 1954 r. Nr 41, poz. 185 i z 1967 r. Nr 9, poz. 41).

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 7 i 8, zachowują moc przepisy dotychczasowe, wydane na podstawie § 16 i 17 rozporządzenia wymienionego w ust. 1.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom i Prokuratorowi Generalnemu PRL.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. W. Kraśko

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 marca 1971 r.

w sprawie powierzenia Sądowi Powiatowemu w Ciechanowie prowadzenia rejestrów handlowych i innych.

Na podstawie art. 11 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55 i z 1969 r. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Ciechanowie, w województwie warszawskim, prowadzenie rejestrów handlowych i innych, przekazanych ustawami sądom powiatowym,

dla okręgów Sądów Powiatowych w Ciechanowie i Przasnyszu.

§ 2. Traci moc § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu

sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Ciechanowie i Przasnyszu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1971 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

80

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 marca 1971 r.

w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Wołominie oraz zmiany właściwości Sądów Powiatowych w Mińsku Mazowieckim i Otwocku w sprawach karnych nieletnich i w sprawach o rozwód.

Na podstawie art. 6 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55 i z 1969 r. Nr 13, poz. 98) i art. 16 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 i z 1965 r. Nr 15, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Wołominie w województwie warszawskim dla okręgów Sądów Powiatowych w Wołominie i Wyszakowie.

§ 2. Przekazuje się Sądowi Powiatowemu w Otwocku w województwie warszawskim rozpoznawanie spraw karnych nieletnich w zakresie właściwości Sądu Powiatowego w Garwolinie.

§ 3. Powierza się rozpoznawanie spraw o rozwód:

- 1) Sądowi Powiatowemu w Mińsku Mazowieckim w województwie warszawskim dla okręgu tego Sądu,
- 2) Sądowi Powiatowemu w Otwocku w województwie warszawskim dla okręgu Sądu Powiatowego w Otwocku i Garwolinie.

§ 4. Tracą moc:

- 1) § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 czerwca 1968 r. w sprawie utworzenia Wydziału dla

Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Otwocku (Dz. U. Nr 21, poz. 136) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Wołominie.

- 2) § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 marca 1965 r. w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich w Sądzie Powiatowym w Ostrołęce (Dz. U. Nr 13, poz. 94) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Wyszakowie.
- 3) § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1964 r. w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich w Sądzie Powiatowym w Mińsku Mazowieckim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 8) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Garwolinie.
- 4) § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1958 r. w sprawie określenia sądów powiatowych, właściwych do rozpoznawania spraw o rozwód (Dz. U. Nr 43, poz. 210) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Garwolinie i Otwocku.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1971 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

81

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 marca 1971 r.

w sprawie ratyfikacji przez Portugalię Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1968 roku oraz potwierdzenia uczestnictwa Fidżi w tym porozumieniu.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 64 Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1968 roku, otwartego do podpisu w Nowym Jorku od dnia 3 do dnia 24 grudnia 1968 r. (Dz. U. z 1970 r. Nr 12, poz. 110), złożony został dnia 31 grudnia 1970 roku Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacji przez Portugalię powyższego porozumienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że na podstawie artykułu 66 ustęp 2 wyżej wymienionego porozumienia Rząd

Fidżi notyfikował dnia 17 października 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, że od daty wyżej wymienionej notyfikacji przyjął na siebie prawa i obowiązki Umawiającej się Strony porozumienia, które było uprzednio rozciągnięte na jego terytorium przez Rząd Wielkiej Brytanii (Dz. U. z 1970 r. Nr 12, poz. 111).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz